

POZDRAVNI GOVOR MONS. ĆIRILA KOSA PREDSJEDNIKA KV BKJ

Uvodna molitva

Molitva za žrtve rudarske nesreće u Tuzli

*Draga braćo svećenici,
drage katehistice i katehete,
dragi gosti,*

od srca vas pozdravljam i radujem se što ste se u tolikom broju odazvali pozivu Duha, koji nas rasvjetljuje, jača i ujedinjuje u našem odgovornom poslanju koje nam je povjerila Crkva.

Pozdravljam sve članove Stalnog odbora za pripremu KLJŠ, kao i sve članove Tehničkog odbora ovdje u Đakovu. Zahvaljujem na velikom trudu koji su uložili za održavanje XVIII. katehetske ljetne škole, druge ovdje u Đakovu.

Zahvaljujem i svim predavačima koji će svojim stručnim izlaganjem pokušati osvijetliti problematiku našeg katehetskog rada i, uz sudjelovanje svih prisutnih, pokušati odgovoriti na veliki „izazov“ sadašnjeg trenutka.

Zahvaljujem i vama, svim prisutnim sudionicima ove Škole. Neke, istina, problematika ovoga trenutka još izravno ne dotiče, ali je u „Uvodnoj riječi“ Stalnog odbora KLJŠ dobro naglašeno da se ova Škola održava „u vrijeme kada su se kod nas u Hrvatskoj dogodile velike društvene i duhovne promjene, a drugdje su već u toku“.

Počinjem vlastitim iskustvom svoga svećeničkog života, koje obuhvaća upravo vrijeme poslijeratnog događanja.

Dekretom Biskupskog ordinarijata u Đakovu od 26. svibnja 1945. broj: 689/1945. bio sam imenovan vjeroučiteljem na gimnaziji u Srijemskoj Mitrovici.

„Na temelju službenog izvještaja državne realne gimnazije u Srijemskoj Mitrovici od 3. V. 1945. broj: 41/45, a u vezi đaka rimokatolika mitrovačke gimnazije, da žele učiti katolički vjeronauk, provedena je među učenicima i učeničkim roditeljima anketa za učenje vjeronauka. Na temelju te ankete, kod koje je 91 učenik izrazio želju da uči vjeronauk, izdana je odluka o imenovanju s pozivom da se tim Dekretom predstavim g. Direktoru Gimnazije u Srijemskoj Mitrovici.

Slično se dogodilo i s polaznicima državne osnovne škole u Srijemskoj Mitrovici, a na temelju izražene želje roditelja rimokatoličkih učenika da njihova djeca uče rimokatolički vjeronauk.“

Premještanjem u župu Trnjane, isto je odobrenje dano i za tu župu Rješenjem od 29. siječnja 1948. godine, s napomenom da „ovo Rješenje vrijedi do konca 1948. godine“

Sve je završilo Rješenjem Kotarskog narodnog odbora u Slavonskom Brodu od 23. I. 1949. „da se Kos Ćirilu, župniku iz Trnjana zabrani vršenje vjerske nastave u školama radi upotrebljavanja fizičke kazne nad školskom djecom za vrijeme nastave“. (Trebalo bi naglašavati da je obrazloženje izmišljeno i lažno.)

Tako bi mogli svećenici—katehete starije dobi opisati prestanak vjeronaučne pouke u školama, i početak otežanog vjeronaučnog rada u uvjetima koji su svima dobro poznati. Pod tim novim uvjetima radili su gotovo svi katehete ovdje prisutni, koji su se rodili i radili u tom vremenskom periodu.

Kakve li novosti da sam u subotu dne 25. kolovoza bio pozvan u župu Vrbicu (blizu Đakova) koja je slavila 660-godišnjicu prvog spomena toga imena i župe, i 600-godišnjicu „školstva“ svoga vremena. Zamoljen sam da blagoslovim zgradu nove škole, a ravnateljcu

sam tom zgodom predao križ, koji je u školama bio skinut sa zidova u isključivo ateističkoj orijentaciji i malenih i mladih.

Saborski dekret „Gravissimum educationis“ čitali smo s velikom tjeskobom: „Između svih odgojnih sredstava posebnu važnost ima škola. Ona snagom svoje misije neumorno ide za tim da izgrađuje intelektualne sposobnosti, razvija pravedno rasuđivanje, uvodi u kulturnu baštinu koja je primljena od prošlih generacija, razvija smisao za vrednote i sprema za profesionalni život ... Osim toga škola predstavlja na neki način centar u čijem naporu i uspjehu trebaju sudjelovati: obitelj, učitelji, svakovrsne ustanove koje promiču kulturni, građanski i vjerski život te država i cijelo ljudsko društvo“ (GE 5).

„Crkva podsjeća roditelje na njihovu tešku dužnost da sve urede, pa i zahtijevaju, da im se djeca mogu tim sredstvima okoristiti, kako bi mogla jednako napredovati i u kršćanskoj i u profanom obrazovanju. Zato Crkva visoko cijeni one vlasti i građanska udruženja koja, zbog pluralizma današnjeg društva i zbog potrebe vjerske slobode, pomažu obiteljima da mogu u svim školama svojoj djeci osigurati odgoj usklađen s njihovim moralnim i vjerskim načelima“ (GE 7).

Hvala Bogu što danas te misli ne čitamo više s tjeskobom, ali ih čitamo s većom brigom i odgovornošću. Nakon rušenja „berlinskog zida“ i uklanjanja „žičane ograde“ i Zakona o pravnom položaju vjerskih zajednica, čeka nas veliki zadatak na koji želi odgovoriti i ova Škola: što nam je činiti, i imamo li dovoljno kvalificiranih osoba za „atletsko prvenstvo Europe“, odnosno natjecatelja na katehetskom polju naše mjesne, i naše domovinske Crkve.

Prema Šematizmu iz 1939. godine naša je (Đakovačka i Srijemska) biskupija imala devet samostalnih kateheta u srednjim školama, a petnaest u osnovnim. Neki su od njih umrli, neki su teško „platili“ svoju katehetsku službu, i danas ih sve sa zahvalnošću spominjemo, kako one iz naše biskupije, tako i iz svake pojedine cijele naše Domovine.

Uvijek sam se divio zauzetosti i marljivosti članova Odbora, pa se i sada čvrsto nadam da ćemo ovaj tjedan učiniti „radnim“ i iskoristiti vrijeme za svoje razmišljanje, rasprave, prijedloge i zaključke. Ne samo naša razmišljanja. Uz to treba i „mnogo moliti“, kako to poručuje „Gospa siromaha“. U tom će nas pratiti sveta Monika, majka i učiteljica velikog Augustina. I sveti Ivan Krstitelj, koji je Isusa ne samo navješćivao nego svojim slušateljima i pokazao. I sam sveti Augustin, „doctor Ecclesiae“. Uz njih i sveti Dimitrije, đakon, kojemu je bila zadaća „posluživati kod stola Božje Riječi“ i sveti Ilija, prorok, koji je bio sav prožet Duhom Božjim. Molimo, poput proroka Elizeja, da duh njegove revnosti i njegove svetosti i na nas siđe, i to: trostruko! (2 Kr 2).

Draga braćo, drage sestre, dragi sudionici, još jednom vas sve pozdravljam, želim vam ugodan boravak i plodan rad na ovoj KLJŠ. Oprostite nam sve propuste, i strpljivo podnesite teret jedan drugoga!

I ovim proglašujem XVIII. katehetsku ljetnu školu – Đakovo '90. otvorenom!

Hvala!